

Årets gang.

Nyt kustodepar

Pr. 1. maj 1978, kort efter at 1. nummer af Ræthinge-Posten udkom, trak to nye medarbejdere i arbejdstøjet som kustoder ved museet. Bestyrelsen kunne så igen ånde lettet op efter at være friet ud af den knibe, der opstod, da vi måtte til at klare os uden Astrid og Georg Sundsgaards hjælp. Det var selvsagt ikke nemt at undvære to højt værdsatte medarbejdere med 18 års erfaring i jobbet. Vi måtte se os godt om, før vi fandt frem til egnede afløsere.

Valget faldt på ægteparret Esther og Frede Lundsgaard (navneligheden med forgængerne kan give anledning til forvekslinger), indtil for et par år siden gårdmandsfolk i Eskildstrup, nu boende Hestehavevej 16, Ryslinge.

Vi vidste, at Lundsgaards var vant til at omgås og hæge om gamle ting og sager. Det må kaldes en vigtig forudsætning i denne bestilling. Og det har da også vist sig, at huset og samlingerne, nu som før, er i gode hænder. Den overståede vinters

vandskader (omtales senere) med påfølgende roderi og omflytninger i forbindelse med håndværksarbejder har sat de nye kustoder på en hård prøve og vist, at de er parate til at tage en tårn med godt humør, når det gælder. På egne vegne: tak til Esther og Frede Lundsgaard for vel udført arbejde og behageligt samarbejde i det forløbne år.

Vedr. samlingerne

Den stadig mere generende pladsmangel er hovedårsagen til, at rubrikken „indkomne effekter“ fylder mindre end for år tilbage. Vi er tvungne af omstændighederne til at være tilbageholdende med indsamlingsaktiviteten og må ikke sjældent sige nej tak. Det er på høje tid, at vi begynder at se os om efter ekstra magasinplads i nabolaget.

Hvad vi har modtaget i det forløbne år (bl. a. en svingplov, et hængeskab fra 1807, et syskrin, et par malmløstager og diverse småting) hører i det væsentlige hjemme under „bondekulturen i det 19. år-

hundrede“, det emne, som i forvejen fylder mest på museet. Vi er imidlertid efterhånden blevet mere opmærksomme på, at også levnene fra industrialismens ungdomsår (stationsbytiden, andelsbevægelsens tid m. m.) fortæller historie og bør redendes, mens tid er. Det er den opgave, vi så småt er kommet i gang med, når vi f. eks. fra Henrik Tønnesen har modtaget en af de gasmålere, man anvendte ved Ringe gasværk, og når fru Anna Hansen, Ellested, har overladt os en samling strikkesmaskiner, som hendes far, „Søren Strikkemand“ i Sdr. Næra (tidligere landsbyvæver) anvendte fra 1890'erne i den hjemmeindustri, som beskæftigede hele familien til og med 2. verdenskrig.

Gamle fotografier har i de senere år været et af museets yndede samleobjekter, men disse ekspederes nu naturligvis (ligesom arkivalier) videre til det lokalhistoriske arkiv. Det sidste år har været indbringende på dette område, og vi har netop modtaget en gave, der af både omfang og lokal- og almenhistorisk interesse er ud over det sædvanlige, nemlig en serie på 125 lysbilleder fra besættelsestiden (med motiver fra byen og egnen). Giveren er arkitekt Niels Albretsen.

Bygning og inventar

„Den kjedsom Vinter gik sin Gang“

kunne have været en passende overskrift til dette afsnit – eller bedre: „Den kyvsom Vinter –“, som det hed på vort eget – og Ambrosius Stubs – fynske tungemål. For „kyvsom“ var det, som skete med det gamle museumshus i denne fimbulvinter. Det har jo nok stået mange hårde vintre igennem i sine 275 år, men et sprængt vandrør har det aldrig tidligere været udsat for.

Denne gang var uheldet imidlertid ude. I to stuer plaskede vandet lige lukt gennem loftsbrædderne. Sengetøjet i to vugger og en himmelseng sejlede i vand, og huer, sjaler og kniplinger svømmede rundt i dragkistesuffer. I to omgange pumpede Falck i stuer og kælder, og tøjet blev bragt i sikkerhed, til tørring og strygning. Men man kan vel forestille sig, hvad de gamle møbler døjede under denne chokbehandling. Og ydermuren mod vest med lerklining under tagskægget sugede væden til sig som en svamp. Den kan først heles, når forårssolen omsider har fået magt.

Nu har malerne imidlertid taget de medtagne vægge og lofter under kærlig behandling (på kommunens regning, heldigvis, for den gamle skole har jo været offentlig ejendom siden 1808). Denne kur har sat sit præg på husets indre, og i tilgift har vi for egne midler (penge fra Fyns amts museumsråd) ladet installere

en effektivere belysning i de rum, hvor det var mest tiltrængt, så samlingerne kan komme til deres ret.

En enkelt nyhed mere vil vore gæster forhåbentlig lægge mærke til: Den lille (men udsøgte og stadig voksende) håndbogssamling har fået en fornuftig anbringelse i en speciel reol i entreen, hvor der med enkelte omrokeringer er skaffet siddeplads til et par mennesker, som vil fordybe sig i de pågældende bøger og publikationer.

Om vi også i dette forår, som ønsket og planlagt, får anskaffet en ny montre og en moderne udvendig informationstavle m. m. – og om vi får hentet et udvalg af den spændende møntsamling frem i lyset – det afhænger altsammen af, hvad vi får til rådighed af tid og penge.

Derimod skulle der ikke herske tvivl om, at der vil være sket en mærkbar forandring af huset, før næste års Ræthing-Post udkommer. Kommunen har bevilget omtækning og brandsikring af loftsrummene i 1980.

Fyns amts museumsråd

Vort medlemskab af denne sammenlutning kan vi takke for både gode kontante tilskud gennem de senere år og for, at vi har fået lejlighed til at udveksle ideer med de andre fynske museer, vi har kontakt med. Vi har modtaget konsulentbistand fra fagfolk og vil få bedre adgang til den slags hjælp i fremtiden. Som led i en særlig konserveringsservice vil en del genstande blive sendt til behandling i Odense eller Rudkøbing. I øvrigt fremgår det af en rapport udarbejdet af museumsinspektør Ole Mortensen og konservator Ingolf Hansen fra Langeland, at de opbevaringsmæssige vilkår som helhed er gode på Ringe museum, dog med undtagelse af magasinerne på loftet.

Den mest omfattende hjælp til museet på amtsmuseumsrådets initiativ og for dets regning er dog det arbejde, der er i gang for øjeblikket, forestået af stud. mag. Karsten Sedal, København, som i det følgende gør rede for, hvad sagen drejer sig om.

J. E. P.